

2

únor07

d p 6

.....
D I V A D L O
P E T R A
B E Z R U Č E

hypermarket

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruče, s.r.o., 28. října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruc.cz, www.bezruc.cz / ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **jan mikulášek** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejkalová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **ilona smejkalová** a **tomáš suchánek** / jazyková korektura **jaroslav smejkal** / foto **petr hrubeš**, **hana pokorná** a archiv / grafika **kateřina wewiorová** / předprodej vstupenek, hromadné objednávky a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po – pá 9 – 17 h, v den představení také hodinu před jeho začátkem / ceny vstupenek 80 Kč (studenti) a 120 Kč (dospělí)

HWtrade

květiny na premiéru dodává
květinářství
NATAŠA MACHATÁ
Dr. Martinka 1415,
Ostrava - Hrabůvka

milí naši diváci,

Pár traumatických úvah o dětských neláskách na svatého Valentýna... Jako dítě jsem únor nemusel. V únoru jsem si připadal více méněcenný než v lednu. Měl jsem na starosti třídní nástěnku (napolovic s dívkou, jež zaměstnávala mou mysl již od mateřské školky). Nástěnka na Únorové vítězství pracujícího lidu byla příliš nepracná. Pochodující profil v kšiltovce s vyhrzlou ze zad puškou byl přišpendlen raz dva jako úděsný motýl. A dotyčná slečna byla vyznavačem pragmatismu. Její řešení tématu byla razantní. Zubatý náznak tovární haly. Gottwald u mikrofónu. Nepobyl jsem se spolužačkou nástěnkářkou žádanou (mnou) dobu a čekal jsem na abstraktnější témata, jež ovšem přicházela zřídka. Únor byl navíc dobou maškarních plesů. Pamatuji si na okamžik mé dětské sebereflexe, možná té vůbec první. Stál jsem před velkým zrcadlem v ložnici mých rodičů. Ze zrcadla na mne vyplazoval jazyk obézní zajíc. V tu ránu bylo zřejmé, že život je těžký. Nástěnkářka byla za králíčka a z dnešního pohledu se dosti podobala slečnám z Playboye. Ačkoliv nás vychovatelky z družiny, zřejmě na bázi zoologické afinity, stavěly do páru na přehlídku kostýmů, při nejbližší příležitosti pláchla k jakési amorfní masce. Já nakonec pochodoval dokola drže za ruku spolužáka, jenž ztělesňoval Robota Emila a místo nosu měl blikající žárovku. A přesto byl jeden únor velmi zvláštní. Bylo mi osm. Ležel jsem v nemocnici. Byla to infekční nemoc a nic mne nebolelo. Potuloval jsem se po oddělení. Koukal na blátivá staveniště za okny. Nedělal jsem nic. Byl jsem téměř šťastný. A pak mne jistou noc, bylo to v noci, to mi jako dítěti o to silněji utkvělo v paměti, vzbudili a spícím oddělením zavedli na pokoj, kam nikdo neměl přístup. Ležela tam už rok sedmiletá dívka napojená na složitou aparaturu, která tiše ševalila. Nemohla se hýbat. Nemohla mluvit. Ulehl jsem a už neusnul. Neviděl jsem jí do tváře. Neviděl jsem ji vůbec. Věděl jsem ale, že nespí. Cítil jsem ji, to něco z její strany, jako oblak, či vítr po křídlech, jež jsou už dávno za horami. Tak jsme bděli do rána. To byla moje první noc v jednom pokoji sám s dívkou. V jednotě, hluboké jak pohled na blikající hvězdy. Tiché jak sníh. A tak mi, milý čtenáři, věř, nebo ne, ale na den zamilovaných mne napadá tohle. Váš Janusz Klimsza

richard krajčo

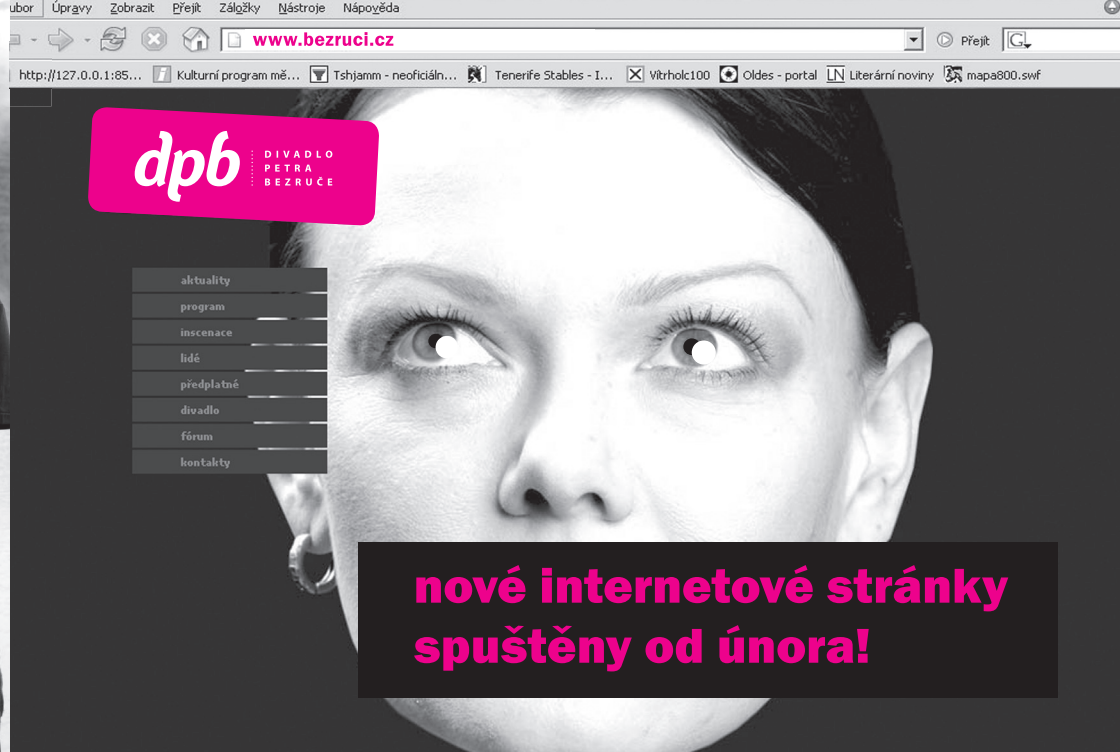
recitál

třetí večer nového projektu / pravidelné recitály oblíbených hvězd /
mimo hlavní proud! / tentokrát host nám obzvlášť milý! / bývalý člen dpb /
současný člen nd / herec, zpěvák i moderátor / zkratka – richard krajčo! /
a jeho hudební doprovod? / trumpetista nikolas grigoriadis /
kytarista evžen hofmann / poslední únorový den na prknech dpb!

28. února 2007
v 19 hod. v dpb

únor 07

zpravodaj dpb

3 / 4

křeslo pro hosta

aneb představujeme únorového hosta richarda krajčá

richard krajčo (*1977) se narodil a studoval v Ostravě, vedle kapely Kryštof působil jako herec v Divadle Petra Bezruče, hostoval v Národním divadle Moravskoslezském, Slezském divadle Opava, v současnosti je členem činohry Národního divadla v Praze. Je držitelem prestižní divadelní ceny Alfréda Radoka jako talent roku 2000 či ceny Hudební akademie populární hudby za objev roku 2001 a píseň roku 2002.

Ostrava je český Liverpool... Cihly, kluby, naděje, síla.

Mám štěstí na role outsiderů, které společnost moc nebere, nebo na hrdiny se špatným koncem... Někdy už si lidi myslí, že jsem takový jako mé role. Zkrachovalec, feťák, alkoholik, násilník, kariérista. Jediné však, co nás spojuje, je to, že jsem taky v podstatě Outsider a tyto role mi pomáhají ke kariéře. Což jerozdíl.

Prožívám na jevišti příběhy, které bych chtěl zažít v soukromí... Je to taková malá virtuální realita. Mohu zažít osudy nebo věci, které jsou pro vás „nepřijatelné“, ale zároveň vás něčím vzrušují. A je to bezpečné.

Baví mě v textech hledat a kódovat... To je asi pro to, že mám rád poezii. A Shakespeara. Texty připomínající slabikář nejsou pro mě to pravé ořechové. A myslím, že v české hudbě je jich až až.

Upřímnost je v hudbě to nejvíc... Raději zpívat o něco falešněji, ale upřímně než čistě a bez srdce, emoce a o ničem.

Když budu mít pocit, že bych měl něco říct, tak to budu říkat, dokud mě nezastřelí... Asi stárnu, někdy je totiž lepší se kousnout do jazyku. Možná se mi teď líbí víc heslo – moudřejší ustoupí. Rozhodně však nikdy neohnu záda.

bezručoviny

1. To, že se členové souboru DPB nezaleknou žádné překážky či sebesložitějšího hereckého úkolu, je všeobecně známo. První lednový víkend se dokonce někteří z nich zúčastnili pohybového a improvizčního workshopu s režiséry Lukášem Trpišovským a Martinem Kukučkou (tvořícími pod pseudonymem SKUTR), již budou v našem divadle zkoušet svoji autorskou inscenaci. Ač se většina kolegů snažila vehementně SKUTRům namluvit, že jejich zteřelé kosti a údy jim přílišnou pohybovou aktivitu nedovolují, fotografie z tréninku ukazuje pravý opak!

2. Přestože autor oblíbených glos Ostravak Ostravski ohlásil konec svých „dřystů“, diváci si tohoto tajemného pisatele mohou připomínat i poté prostřednictvím televizní obrazovky. I když většinu ortodoxních fanoušků rozlitošnil fakt, že se ve čtení fejetonů střídají především pražští interpreti, již s Ostravakovou „ostravačtinou“ vesměs spíše bojují, než ji interpretují, nás těší, že Ostravakovy kolegy, spontánní Jarunu z konstrukce a bodrého Karla, hrají naši herci Tereza Vilišová a Norbert Lichý.

3. Deník Ostravaka nebyl ovšem jediným pořadem, který Tereza v poslední době natáčela. Jak už jsme Vás informovali, její dokonalé a přesvědčivé ztvárnění zpěvačky Britney Spears donutilo i tvůrce a moderátory televizní Medúzy, aby ji pozvali do výročního vydání této hitparády. Pikantnost onoho nápadu spočívala i ve faktu, že od Nového roku se Medúza vysílá premiérově na kanálu ČT2, který je jinak věnován žánrům menšinovým, uměleckým či ryze intelektuálním. Přítomnost komerčně úspěšné popové divy, smyslně atakující a zpěvem či vyzývavým tancem obtěžující nebohé moderátory, byla zcela jistě pro mnohé – uměním unavené a udolané – diváky vítaným zpestřením. Nebo spíše šokem?

vo co, že nevíte...

Jakou postavu ztvárňuje moderátor televizní Medúzy Aleš Juchelka ve filmové dotáčce k inscenaci Misery? Na výběr máte ze tří možností: **a) černocho, b) Čiňana, c) Indiána.** Své tipy posílejte do 15. února 2007 na adresu info@bezrucic.cz. / Správná odpověď z minulého čísla zní: V Ostravě se nikdy nehrála „Nuda na pláži“. Výhercem se stává **René Podpinka** z Frýdku-Místku.

dubovo okénko

Začnu krátkou úvahou o škodlivosti trendů. Nemyslete si, že trendům podléhají jen mladí nebo hloupí a nezkušení. Kdepak, do vleku trendů lehce vletne i zkušený, vzdělaný praktik. Trendem v mém oboru je zdobení. Spousta mých kolegů dnes víc přemýšlí o tom, jak jídlo nazdobí a s jakými efekty (většinou lacinými) jej bude podávat, než jak jídlo uvařit tak, jak má chutnat. Pak se nedivme, když dostaneme biftek politý smetanovou omáčkou, zdobený melounem, pomerančem, zelným salátem, kyselou okurkou, barevnou paprikou...

Výborná je také zvěřina se špenátem, umně dozdobená rajčetem a sterilovanou kapií. Nebo, a to je vrchol všeho, svíčková vylepšená stejnou kapií a rajčetem, s knedlíky sypanými sušenou petrželkou, včetně talíře, atd., atd., atd.

Ale, do práce: **Do hrnce vložíme kořenovou zeleninu, osolíme, přidejme nové koření, bobkový list, hřebíček, celou skořici, chilli papričku (malou, sušenou) a hrst sušených šípků. Vaříme 30 minut, scedíme. Ve vývaru rozpustíme 100 g šípkové marmelády, lžící rybízové marmelády a přilijeme 1 dl červeného vína, strouhneme citrónovou kůru a zahustíme solamylem rozmíchaným ve studené vodě. Povaříme 5 minut.**

Vyrobili jsme šípkovou omáčku, kterou podáváme se zvěřinou a karlovarským knedlíkem, ale to až příště. Trendům zmar – bezručákům zdar.

Dub!

Upozornění!!! Podobnost s jinými obory lidské činnosti je čistě náhodná.

křížový výslech

zdena przebindová
obvinění: v roli anny

00000014

00000014

00000014

V = vyšetřovatel O = obviněná

V: V Hypermarketu hraješ matku, u níž si úplně nejsme jisti, zda ji máme litovat, nebo nenávidět. Mně osobně přijde občas nesnesitelná. A Tobě? **O:** **Občas nesnesitelní jsme všichni. Je to osamocená ženská, která se s touhle životní etapou pere, jak umí.**

V: Tvé „maminky“ jsou často velmi umanuté, láskou, kterou nabízejí, až na zabití. Objevuješ v nich i něco ze sebe samé? **O:** **No samozřejmě, takhle si vlastně dělám legraci ze sebe samé.**

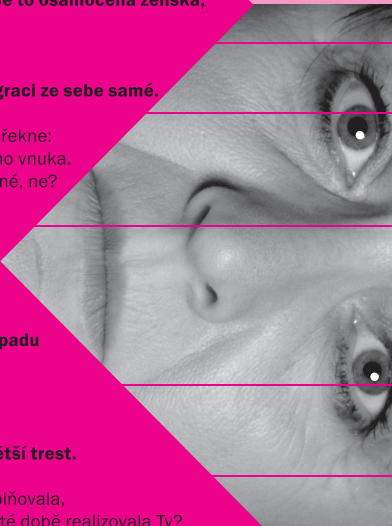
V: Ve Tvé roli jsou dva momenty, u kterých mě vždycky mrazí. Poprvé, když Ti Tvá dcera řekne: „Maminko, už k nám nikdy nechod!“ a Ty jako Anna se zoufale dožaduješ práva na svého vnuka. To pro Tebe, v civilu velmi pyšnou a spokojenou babičku, musí být úplně nepředstavitelné, ne? **O:** **Je to smutná věc a představit si ji nedovedu, ani nechci.**

V: A druhý moment – monolog o „posledních věcech“, o nedostatku času, který umírající Anna má. To mrazení, které cítím, vychází i z faktu, že Anna svoji situaci vnímá s humorem, s jakousi krutou sebeironií. Dá se vůbec takhle těžké téma zlehčit? A nebo je v tom i nějaký Tvůj osobní náhled? **O:** **Je to ryze pracovní přístup. Jsem přesvědčena, že přílišná sebelitost by ubírala na konečném emocionálním dopadu na diváka. Myslím, že si Anna zaslouží tenhle pohled.**

V: Anna svými básničkami manžela (a vlastně i okolí) tak trochu terorizuje a trestá. Kdybys Ty teď někoho chtěla potrestat, co bys mu zarecitovala (napsala)? **O:** **Ať už bych recitovala cokoli, tak by moje recitace byla pro mě nejbližší ten největší trest.**

V: Tvá postava, Anna, bývalá recitátorka, se v momentě, kdy nemá práci, která by ji naplňovala, realizuje v hlášení v obchodním domě. Když jsi dvakrát svoji profesi opustila, čím ses v té době realizovala Ty? **O:** **Bylo to těžké období.**

V: Dvakrát jsi odešla „od divadla“, ale vždycky ses vrátila. Udělala bys to i potřetí? **O:** **Ne.**

bezručovo obludárium

aneb naše foyer

Ale to snad... .. je to on?... .. Nebo není?... .. Že by to byl on?... .. To snad není možné!... .. Ale podle všeho je to on! Musí to být on! Ano, teď ho zcela zřetelně poznávám!... .. Je to on!... .. Ale to je úžasné!... .. Je to skutečně on! Katalogový typ! Nemohu tomu uvěřit! Je skvělý! Dá se použít kdekoliv, všude! V televizi, v rozhlasu, ve filmu, v divadlech i muzikálech! Je ozdobou kteréhokoliv studia na světě! Úžasný rozsah, úžasný přednes. A ten sametový bas!

**aneb (malé) zamyšlení
kateřiny krejčí nad fotografií
přemysla bureše**

Neuvěřitelné! Takhle v rukou obyčejných dokumentaristů ho vidím poprvé! A věřte, nehodí se tam! Tohle prostředí a tahle práce prostě nejsou pro něj! Je příliš výjimečný. Ojedinělý, nedostižný kousek! Až se mi z toho udělalo zle! Tak ho vlastnit, to by byla věc! Ale pro nás, obyčejné smrtelníky, je naprosto nedostupný. Je mi z toho smutno. Ale řeknu vám, stejně je to naprostá bomba, tenhle mikrofon AKG D 12C!!!

kritiků se nebojíme

Ostravské Divadlo Petra Bezruče opatřilo svou novou sezonu podtitulem „zběsilá“. Hned první premiéra prokázala přinejmenším odvahu dramaturgie, která do repertoáru nasadila hru dvaadvacetiletého studenta DAMU Petra Kolečka Britney goes to heaven. V současném českém divadle, které tuzemské dramatické novinky spíše opatrně zkoumá formou jednorázových scénických čtení, se jedná o počín hodný pozornosti... Stvořitelův konečný verdikt, jímž je do pekel odsouzen kající mafián, se jeví jako nespravedlivý úřednický akt neberoucí v potaz „relativnost hříchu“ a postoj hříšníků. Gabriel jej oznamuje proti své vůli a vzápětí na svůj úřad rezignuje odchodem dveřmi do hlediště. A právě v tomto gestu lze pátrat po smyslu stylizace hry i inscenace jako svého druhu reality show. I když je dění na jevišti autonomní, nelze nevidět, že některé pasáže a repliky míří do publika (andělovo: „Dostáváme tady takové skupiny, jako jste vy“, všechny zpovědi aj.). Lze se ptát: jsme v této reality show jen diváky nebo také účastníky? Můžeme se nezávazně smát nenuceně plynoucím dialogům, nebo se hádání o duši týká také nás? Anděl opustil nikoliv jeviště, ale divadelní sál, co je tu tedy hracím prostorem? Inscenace naznačuje řešení v nalézání nefalšovaného já, soudě alespoň podle symbolického vývoje titulní hrdinky, která se propracuje od umíněné plačtivosti k neumělému, avšak autentickému projevu s kytarou, s níž v závěrečném songu může zpívat, že „je zpátky na živo“. Pozitivní dojem z inscenace podtrhují výtečné herecké výkony, z nichž je téměř nespravedlivé vybrat jen některé. Přesto učinme výjimku: Tomáš Dastlík nabídl v roli dělníka Kolbena skutečně sugestivní obrázek odporného, podlézavě vyděračského intrikánství. Celkově lze shrnout, že inscenaci tohoto mladistvého textu odstartovala zběsilá sezona Divadla Petra Bezruče důstojně.

Marcel Sladkowski, Divadelní noviny

... Slibně součinná herecká složka inscenace svěže dýchá a překypuje chutí hrát i tyto téměř typové postavičky až na hranici daných mantinelů se snahou o psychologickou křivku jejich vývoje. Především Jan Vlas jako vroucně milující, přitom mrazivě svůdný zabiják Bruno přilnul ke své temné roli nanejvýš skvostně. Pro dospívající publikum Divadlo Petra Bezruče opět zvolilo další titul, navštěvovaný opakovaně a označovaný jako „výživný“. Dobrou chuť a dobré uši, Britney smrt prostě sluší!

Doubrovka Krautschneiderová, www.scena.cz

britney goes to heaven

hypermarket **viliam klimáček**

den, kdy jste nebyli nakupovat, považujte za ztracený! / režie janusz klmsza /
hrají **t. vilišová, p. bureš, m. haroková, n. lichý, z. przebindová**

zběsilost v srdci **barry gifford**

dramatizace bestselleru o posedlosti dvojice, která ztratila veškeré zábrany / režie jan mikulášek /
hrají **p. bučková, p. gajdoš, k. krejčí, n. lichý, m. haroková, p. liška, p. bureš a p. johančík** /
inscenace vznikla za podpory mk ČR / délka představení 1 hod. 50 min

britney goes to heaven **petr kolečko**

nebeská komedie, parodující umělý svět reality show / režie daniel špinar /
hrají **t. vilišová, v. dvořák, t. dastlík, m. čapková, j. vlas a t. krejčí** /
projekt vznikl za finančního přispění grantu dila / hrajeme v márnici /
délka představení 2 hod. 10 min

tři sestry **anton pavlovič čechov**

tragikomický boj mezi životní realitou a sny / režie jan mikulášek / hrají **m. haroková, t. vilišová, d. zábranská, j. vlas, p. bučková, t. jirman, p. liška** nebo **m. pospíchal, t. dastlík, v. dvořák, p. gajdoš a k. krejčí** / délka představení 2 hod. 30 min

misery **stephen king / simon moore**

král hororu u bezručů! / režie andrzej celiński / hrají **a. sasínová-polarczyk, j. vlas, t. vilišová, t. dastlík a v. dvořák** / délka představení 2 hod. 20 min

strašidlo cantervillské **oscar wilde / j. z. novák**

na zámku canterville musí mít strašidlo pro strach uděláno / režie jakub maceček /
hrají **t. dastlík, n. lichý, a. sasínová-polarczyk, p. bučková, p. gajdoš, z. przebindová, j. vlas, r. mácha** nebo **j. zajíček** / délka představení 1 hod. 40 min

trainspotting **irvine welsh / harry gibson**

těžká soda o těžkých drogách / režie tomáš svoboda / hrají **v. dvořák, j. plouhar, r. harok, t. dastlík, j. vlas, n. lichý, t. vilišová, p. bučková, z. przebindová, p. bureš, p. gajdoš a další** / inscenace vznikla za podpory ministerstva kultury ČR / délka představení 1 hod. 50 min

malá čarodějnice **otfried preussler / tomáš pěkný**

havrane, havrane z kamene, je smutné být sám / režie zoja mikotová / hrají **i. stejskalová, p. bučková, z. przebindová, k. krejčí, m. čapková, a. sasínová-polarczyk, n. lichý a v. dvořák** /
délka představení 1 hod. 10 min

repertoár

čt 1.2.	18.00	hypermarket / sk. N1 + N2 + O1
pá 2.2.	19.00	britney goes to heaven / mimo předpl.
so 3.2.	19.00	hypermarket / sk. X1 + X2
po 5.2.	8.30, 10.15	malá čarodějnice / zájezd do znojma
út 6.2.	8.30, 10.15	malá čarodějnice / zájezd do znojma
st 7.2.	8.30, 10.15	malá čarodějnice / zájezd do znojma
čt 8.2.	8.30, 10.15	malá čarodějnice / zájezd do znojma
pá 9.2.	8.30, 10.15	malá čarodějnice / zájezd do znojma
po 12.2.	18.00	hypermarket / sk. D1 + D2
út 13.2.	19.30	zběsilost v srdci / sk. V1 + V2
st 14.2.	19.00	misery / mimo předpl.
čt 15.2.	18.00	britney goes to heaven / sk. N2
pá 16.2.	19.00	hypermarket / sk. R1 + R2
út 20.2.	10.00	britney goes to heaven / pro školy
st 21.2.	19.00	tři sestry / mimo předpl.
čt 22.2.	19.00	trainspotting / mimo předpl.
pá 23.2.	19.00	strašidlo cantervillské / mimo předpl.
út 27.2.	18.00	hypermarket / sk. G1 + G2
st 28.2.	19.00	recitál richarda krajčá / mimo předpl.

zájezd

zájezd

zájezd

zájezd

zájezd

host

2
únor07

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE
.....
dpp